

de ce
bea
mami

Jurnalul
unei
mămici
eșou-zău

Traducere din engleză de

Cristian Ionescu și Ruxandra Tudor

GILL SIMS

PUBLICA
EXTRA

CUPRINS

Titlul și subtitlul originale:

Why mummy drinks: The diary of an exhausted mum

Autor: Gill Sims

© Gill Sims 2017

Copyright © Publica, 2020 pentru prezenta ediție

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată în orice formă sau prin orice mijloace, scris, foto sau video, exceptând cazul unor scurte citate sau recenzii, fără acordul scris din partea editorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SIMS, GILL

De ce bea mami : jurnalul unei mămici epuizate / Gill Sims ; trad. din engleză de Cristian Ionescu și Ruxandra Tudor. - București : Publica, 2020

ISBN 978-606-722-355-2

I. Ionescu, Cristi (trad.)

II. Tudor, Ruxandra (trad.)

159.9

EDITORI: Cătălin Muraru, Silviu Dragomir

DIRECTOR EXECUTIV: Adina Vasile

REDACTOR-ŞEF: Ruxandra Tudor

DESIGN: Alexe Popescu

CORECTOR: Rodica Crețu

DTP: Dragoș Tudor

Septembrie	9
Octombrie	43
Noiembrie	73
Decembrie	123
Ianuarie	195
Februarie	223
Martie	253
Aprilie	299
Mai	321
Iunie	349
Iulie	393
August	417
Mulțumiri	431

știiu său
Septembrie
Octombrie

Marți, 8 septembrie

Azi ne întoarcem la școală. Anul acesta o să fiu mie-n sută întruchiparea mămicii perfecte din curtea școlii. Știu că pot. Sigur pot. Anul acesta, drumurile mele la școală or să se desfășoare în felul următor.

06:00 a.m. Mă scol, fac duș, îmi pun o ținută stilată și elegantă din garderoba mea minimalistă de tip capsulă, ținută pe care am pregătit-o încă de cu seara, apoi aplic un machiaj discret, dar sofisticat, aşa cum ne sugerează Pinterest, desăvârșit cu un contur al ochilor șic și abia vizibil. Îmi usuc părul, apoi îl strâng într-un coc „lejer” – cum postulează tot Pinterest, desigur –, creând un „look” de ansamblu modern și clasic în același timp, cu o îndrăzneață notă personală. Arătând de-acum impecabil, mă apuc să fac ordine prin casă, astfel încât, la sfârșitul zilei, să ne întoarcem într-un mediu calm și primito-

Re 07:00 a.m. Le trezesc pe zgâtiile adorate și le ofer la micul dejun o selecție de bunătăți sănătoase, preparate în casă. Accept bucuroasă, desigur, să mă ajute să fac clătile/gofrele/omleta. Surâd cu dragoste maternă văzând cum concentrarea le schimnoșește mutrițele îmbujorăte, în timp ce lucrează cot la cot ca să le iasă niște combinații delicioase. Eu profit de ocazie și pun ceva apetisant în oala pentru gătire lentă, ca să fie gata la ora cinei.

07:45 a.m. Îi trimit pe drăgălași să se spele și să se îmbrace. Firește, e o activitate simplă și rapidă, pentru că uniformele sunt aşternute la locul lor de cu seară. Cât timp se îmbracă ei, pun rapid farfuriile folosite la micul dejun în mașina de spălat vase, după care scot pur și simplu din frigidere cutiile sigilate, pline cu bunătăți nutritive pentru masa de prânz, alături de sandviuri decupate în figurine haioase și o gamă variată de fructe proaspete, tăiate în forme cât mai originale.

08:00 a.m. Îi perii părul lui Jane și i-l împleteșc în formă de spic sau ceva asemănător. Trec cu pieptenele și prin părul lui Peter, apoi îmi rămâne timp să le citesc o poveste frumoasă. Cinci minute de dereticat rapid, pantofii și hainele și gata.

08:25 a.m. Plecăm pe jos spre școală, poate chiar cântând niște melodii vesele, și facem un ocol prin parc, să alerge și cățelul. Îi privesc pe scumpii mei heruvimi cum se rostogolesc printre frunzele care cad din copaci, hârjonindu-se unul cu altul și cu patrupedul meu cuminte.

Mă simt mândră că aerul curat și mișcarea înainte de ore or să le stimuleze mintile fragede, astfel încât vor fi pregătiți să absoarbă informațiile proaspete ca un burete.

08:50 a.m. După ce i-am lăsat în curtea școlii, cu multe îmbrățișări și pupici, le fac drăgătos cu mâna copiilor mei frumoși. Mă întorc acasă cu cîinele, în pas săltat. Apoi, după ce cîinele s-a culcușit în coșul lui, aşteptând liniștit să vină persoana angajată să-l scoată la plimbare la prânz, sar în mașina mea proaspăt ferchezuită pe interior și mă duc la muncă.

03:15 p.m. Iau maimuțicile de la școală. Fac o şuetă plăcută cu alte mămici din curtea școlii, pe teme neutre și ferite de controverse.

03:30 p.m. Le dau copiilor o gustare sănătoasă, poate chiar un mix de fulgi de ovăz și fructe făcut cu mâna mea. În timp ce ei mănâncă, trec prin ghiozdanele amândurora, citesc atentă fiecare scrisoare și îmi notez toate evenimentele/excursiile/cererile. Eventual, copiii au bibliorafturi în culori diferite pentru zisele scrisori, ca să le găsească ușor la nevoie. Verific jurnalele de teme și întocmesc un program echilibrat, astfel încât diferitele sarcini pentru acasă să fie gata la timp în fiecare seară.

03:45 p.m. Îi trimit pe copii să se schimbe pentru activitățile extrașcolare, obligatorii pentru orice membru al clasei de mijloc.

04:00 p.m. Îl duc pe copii la înot/muzică/tenis/dansuri/jiu-jitsu, după caz. Dacă numai unul dintre ei e implicat într-o activitate, petrec timp interacționând îndeaproape cu celălalt și discutând despre ce a făcut în ziua respectivă/speranțe/visuri/ambiții. Dacă participă amândoi la activități, mă pun la curent cu mesajele de e-mail de la serviciu, ca orice femeie de carieră eficientă din secolul XXI.

05:00 p.m. Supraveghez rezolvarea temelor alese din orarul planificat cumeticulozitate.

05:30 p.m. Pun masa și servesc cina făcută în casă, bună de-ți plouă în gură, dar preparată fără efort, grație oalei pentru gătire lentă. Mă împăunez un pic ce mamă excelentă sunt și le compătimesc pe cele cărora le lipsesc abilitățile mele organizatorice brici și instinctul meu matern fără egal.

06:00 p.m. Supervizez repetițiile la pian, verific ortografia copiilor și trec prin orarul de a doua zi.

06:45 p.m. Aprob o jumătate de oră petrecută în fața ecranului.

07:15 p.m. Baie.

07:45 p.m. Ora de culcare. Le citesc celor mici un capitol din carteă educativă aleasă de ei.

08:00 p.m. Mă recompensez pentru ziua productivă cu o ceașcă de ceai verde de calitate.

Anul ăsta, nu vom repeta sub nicio formă ce s-a întâmplat anul trecut, când lucrurile decurgeau mult prea des mai curând așa.

05:00 a.m. Trezit la auzul bubuiturilor făcute de copilaș coborând scările. Rostogolit cu greu din pat, ca să-l descopăr pe numitul copilaș ghemuit pe canapea și lipit de iPad. Urlat la monstrul răsfățat și afurisit să se întoarcă naibii în pat în secunda asta. Tânărăt la loc în patul meu, fiartă de nervi. Adormit într-un final, chiar înainte să sună alarma de la ceas.

06:00 a.m. Apăs pe butonul de amânare.

06:10 a.m. Mai apăs o dată pe butonul de amânare.

07:10 a.m. Mă trezesc, cuprinsă de panică. Sar în duș. Arunc pe mine primele haine care-mi pică-n mâna. Sufăr o ușoară criză de isterie, pentru că mi s-a lătit curul cât casa și nu pot să-mi trag pantalonii mai sus de genunchi. Îmi dau seama că, în goana cea mare, nu observasem că ajunseseră în sertarul meu niște pantaloni ai lui Jane și că tocmai pe ăștia îi rupeam pe mine. Oftez ușurată. N-o fi curul meu cel mai mititel și obraznic, dar desfă orice femeie adulată c-o să reușească să-și îndese curul în pantalonii unei fetițe de opt ani. Las capul în jos și dau drumul la foehn la viteza maximă. Îmi contemplu disperată părul dement de porc-spinos și-l leg la spate

cu un elastic Hello Kitty. Încerc să mă prefac că de fapt îmi doresc să port un elastic Hello Kitty, ca o expresie a personalității mele unice și ușor excentrice. Nu-mi iese. 07:30 a.m. Cobor la parter și tip la zgâtiile adorate să se dezlipească de blestematele de electronice și să vină să bage în ei ceva.

14

07:37 a.m. Le smulg din mâini blestematele de electronice, urlu că gata, de-acum sunt confiscate pentru totdeauna și le ordon încă o dată să vină la micul dejun. Copiii ridică privirea surprinși, dat fiind că nu reușiseră să-mi observe prezența de vrăjitoare dementă timp de șapte minute bătute pe muchie, în mama mă-sii.

07:40 a.m. Le azvârл copiilor Coco Pops. Intervin în cearta pornită de la jucăria idioată din cutia de cereale. Răspund la unșpe milioane de întrebări, despre lucruri precum: „Cine ar câștiga în lupta dintre o veveriță-vampir și un jaguarundi?” sau „Poți să mănânci carne de facocer?” Tip: „Nu știu, nu știu, o să caut pe Google mai târziu, nu vă mai jucați cu mâncarea, mâncăți-o și gata, vă rog, haideți, grăbiti-vă, e doar un bol cu cereale, cât îți ia să-l mănânci, nu, te rog, nu face asta, o să-l verși, da, da, bravo, doar ți-am spus c-o să-l verși dacă faci asta, nu, LASĂ-L, curăț eu, haideți, GRĂBITI-VĂ!”

08:00 a.m. Trimit copiii să se spele și să se îmbrace. Deși le-am pregătit uniformele în seara dinainte, acum trebuie să fac față la insistențele lor că nu le găsesc și că nu-s acolo și pace. Tropăi până la etaj, ca să le arăt uniformele

aflate în văzul orbetelui, pe scaun, acolo unde stau în fiecare dimineață, ce naiba! Încerc, în același timp, să le aranjez cutiile pentru prânz și să bag în oala pentru gătire lentă ceva ce s-ar putea să se îndure să mănânce – spaghetti bolognese. Hrănesc câinele. Mă uit la el cum aspiră mâncarea, se îneacă, apoi o vomită. Șterg cu mopul voma câinelui.

15

08:20 a.m. Fac o tentativă să descâlcesc nodul gordian care e părul lui Jane. Îi explic din nou că nu știu să fac codițe în formă de spic și îi strâng părul în două codițe simple. O ascult spunându-mi că sunt o mamă de toată jena, pentru că restul mămicilor știu să împletească spice și, de fapt, până și tati lui Tilly Barker știe. Îndur o diatribă îndelungată din partea lui Jane, despre viața ei distrusă și despre futilitatea întregii ei existențe văduvite de codițe în formă de spic, timp în care îl alerg pe Peter prin toată casa, încercând să-i netezesc crestele ciudate care i-au apărut în păr peste noapte, timp în care el tipă și se ferește de parcă vreau să-l prind ca să împing ace în el.

08:35 a.m. Încep să zbier la copii să-și pună pantofii și gecile și să-și ia ghiozdanele acum, acum, acum, ACUM! Mă străduiesc să nu-mi apară spume la gură, la propriu, când mă întâmpină niște priviri goale în care nu recunosc niciun indiciu că ar ști de existența unor lucruri precum pantofi, geci sau ghiozdane. Unul dintre ei mă informează de un formular de consumămant foarte important, care e musai să fie predat azi. Scotocesc degeaba prin multe teancuri de hârtii, găsesc în cele din urmă scrisoarea și încerc să pescuiesc din spatele cana-

08:47 a.m. Ies în sfârșit din casă, zorindu-i pe copii spre școală și trăgând câinele după mine, care câine încearcă să facă pipi pe fiecare stâlp.

08:57 a.m. Îl împing pe copii în curtea școlii și îi zâmbeșc firav harpiei de directoare care stă la poartă ca să-i judece pe părinți, pretinzând că a ieșit să îi salute. Îl împiedic pe câine să ridice piciorul pe ciorapii ei de mămăiță. O zbughesc spre casă cât pot de repede, morând niște scuze către bietul câine, că l-am privat de o plimbare normală.

09:07 a.m. Îi las un bilet tip ei care vine să aibă grija de el, rugând-o să-l plimbe cinci minute în plus dacă poate, mă trântesc în mașină, întrebându-mă vag a ce miroase înăuntru și pornesc spre serviciu. Încerc să mă machiez și, în același timp, să mă autoconvinc că a te da cu luciu de buze la volan nu e nici periculos, nici ilegal. Fac eforturi să nu mă gândesc la groapa de infern, ca după bombardament, care a rămas după mine acasă.

03:15 p.m. Iau copiii de la școală. Mă conversez cu jumătate de gură cu alți părinți, încercând să evit Sabatul Mămicilor Infect-Perfecte, în frunte cu Cea Mai Perfectă dintre Toate, Mămica Perfectă a lui Lucy Atkinson cea Perfectă. Încerc și să mă abțin de la gafe sociale, cum ar fi să spun că un anume mult-iubit prezentator de emi-

siuni TV pentru copii îmi lasă impresia că are preferințe sexuale deviante.

03:30 p.m. Le dau copiilor să mănânce niște chipsuri, în timp ce eu mă chinui să apuc haosul de undeva.

03:45 p.m. Trimit copiii să se schimbe, pentru activități extrașcolare indispensabile clasei de mijloc. Mă cert cu ei, explicându-le de ce trebuie să se ducă și de ce lecțiile de înnot/muzică/tenis/dansuri/jiu-jitsu nu sunt o pierdere de timp. Mi se povestește din nou că sunt o mamă aiurea, care le distrugе vietile. Jur că, dacă mai aud o dată cuvintele „Dar nu e drept!”, n-o să mai răspund de faptele mele. Îi spun lui Peter că nu vreau să urc la etaj ca să-i miros bășina. Urc la etaj ca să le găsesc hainele, despre care susțin sus și tare că iar s-au evaporat. Încerc să mă duc la toaletă, găsesc un mare cârnat uitându-se fix la mine și perorez în gura mare despre Fantoma Căcăcioasă, în timp ce copiii se frăsuie de colo colo îmbrăcați doar în pantaloni. Urlu „Plecăm în CINCI MINUTE!” vreme de cel puțin zece minute. Mi se răspunde iar că nu e drept. Le-o retez că nici viața nu-i dreaptă. Mă întreb peste cât timp o să pot să beau un pahar de vin.

04:05 p.m. Iau copiii la activitățile fără noimă și ridicolе, dar obligatorii pentru clasa de mijloc, la care ei nici măcar nu vor să meargă, în încercarea inutilă de a-i transforma în membri multitalenți ai societății. Dacă doar unul dintre ei e implicat într-o activitate, îl las pe celălalt să se joace pe un gadget electronic, în ciuda amenințări-

lor emfaticice și deșarte de dimineață, cum că vor fi toate confiscate pe veci, în timp ce eu spionez oamenii pe Facebook pe telefon. Dacă ambii copii participă la o activitate, deschid e-mailul de serviciu, mă uit la el cuprinsă de deznădejde, apoi spionez lumea pe Facebook.

05:00 p.m. Cedează în fața vociferărilor și le mai dau voie un pic să frece electronicele.

18 05:30 p.m. Realizez că, de dimineață, nu am pornit nenorocita și cretina aia de oală pentru gătire lentă. Prin urmare, le dau copiilor paste cu brânză. Îi forțez să mănânce o bucată de fruct după aia, încercare anemică de a le asigura o nutriție echilibrată. Când obiectează, caut pe Google „scorbut” și le arăt poze. Îmi spun că puțin le pasă dacă fac scorbut.

06:00 p.m. Îi întreb dacă au teme de făcut. Primesc numuri hotărâte. Accept să mai petreacă cinci minute, atât, cu electronicele. Deschid o sticlă de vin. Fac o tentativă să deretic prin câmpul de luptă care a fost, odată, locuința mea elegantă și amenajată cu gust.

06:30 p.m. Le spun copiilor să închidă electronicele și să exerseze la pian/să scrie ceva/să-și verifice orarul de mâine, timp în care dau cu aspiratorul și arunc a milioane rufă murdară în mașina de spălat.

06:45 p.m. Îmi dau seama că sunt amândoi suspect de tăcuți, că nu se aude niciun sunet de pian sau nimic altceva. Descopăr că n-au făcut decât să schimbe gadge-

turile și susțin că nu le-am spus decât să lase din mână iPod-urile, că n-am zis niciun cuvânt despre celelalte.

19 07:00 p.m. Le spun copiilor că a venit ora pentru baie. Copiii mă anunță că au o temă foarte importantă de făcut, care trebuie predată mâine. Mormăi pe sub bărbie toate sortimentele de înjurături care-mi vin în minte. Fac temele cu ei, încercând să mă abțin să-i întreb dacă sunt chiar aşa de tonți, din moment ce pretind că au uitat ce vine după cifra trei și au impresia că P-A-T se scrie „țap”.

08:30 p.m. În sfârșit, copiii sunt îmbăiați și băgați la culcare. Mă arunc pe canapea și dau pe gât paharul de vin pe care mi-l turnasem la ora 6 p.m. și pe care abia acum apuc să-l beau. Îngâñ de câteva ori „SBP*!”, simțind cum mai mor puțin de dinăuntru.

Da, anul acesta o să fie cu siguranță mult mai bine, o să fiu mult mai organizată. Din păcate, încă nu am reușit de fapt să cumpăr cutii etanșe sau o garderobă stilată, de tip capsulă, și o să trebuiască să mă conving că-mi place ceaiul verde, mai ales că mi se pare scârbos, plus că încă nu stăpânesc arta de a desena doar un fulg de contur la ochi sau de a împleti în spic, dar sunt convinsă în sinea mea că acestea sunt doar niște detalii, prin comparație cu planul meu măreț.

* În original, FML, prescurtarea expresiei argotice Fuck My Life, traducibilă în limba română prin „Să-mi bag picioarele în ea de viață!”. Pentru a păstra acronimul în traducere, vom folosi, din acest punct încolo, „SBP” (n. t.).